

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۱۸/۱۰/۱۴

زاهد شاداب

فرصت طلایی؛ نبود مدیریت برای آغاز گفتگو های صلح

در یک هفته گذشته رسانه های ملی و بین المللی سخت درگیر سفر زلمی خلیلزاد نماینده امریکا برای صلح افغانستان بودند ، آقای خلیلزاد در جریان این سفر با مقام های افغانستان، پاکستان و کشور های عربی به خصوص قطر دیدار کرد.

آنچه که این سفر را جالب تر می سازد دیدار نماینده امریکا با شماری از نمایندگان طالبان در قطر است ، وب سایت طالبان نیز این دیدار را تأیید کرده گفته اند که حاضر اند به گفتگو های شان در مورد صلح افغانستان ادامه دهند.

تا اکنون جزئیات سفر آقای خلیلزاد منتشر نشده است اما گروه طالبان می گویند در این دیدار شیرمحمد عباس استانکزی رئیس دفتر قطر، مولوی عبدالسلام حنفی معاون دفتر قطر، شیخ شهاب الدین دلاور، قاری دین محمد حنیف ، محمد زاهد احمدزی و سهیل شاهین از اعضای این دفتر شامل بودند.

اعضای این طالبان پیشنهاد های نیز به امریکا و حکومت افغانستان داشته اند تا به گونه رسمی به میز گفتگو حضور یابند.

زلمی خلیلزاد پیش از اینکه به پاکستان سفر کند از حکومت وحدت ملی نیز خواسته بود تا نمایندگان با صلاحیت شان را برای گفتگو با گروه طالبان اعلام کند اما تا اکنون مشاهده می شود که حکومت در این زمینه نیز ناکام بوده و نتوانسته است که نماینده بی را در این فرصت طلایی معرفی کند چون وارد شدن گروه طالبان در گفتگوی صلح به چند چیز بستگی دارد. اگر فرض حکومت افغانستان مبنی بر کنترل حکومت پاکستان بر گروه طالبان درست باشد و پاکستان از نفوذ خود برای کشاندن این گروه در میز مذاکره استفاده کرده است احتمال آن می رود که گروه طالبان با مشوره پاکستان وارد گفتگو شده اند. زیرا، قبل از این بارها از گروه طالبان دعوت به عمل آمده است که در گفتگوی صلح شرکت نماید اما، هر بار گروه طالبان دست رد به سینه حکومت افغانستان و پاکستان زده است. احتمالاً پاکستان در کنار دعوت این گروه به گفتگو با زلمی خلیلزاد اقدامات نظامی را نیز روی میز بگذارد. با این حال، بعید به نظر می رسد که پاکستان بدون امتیاز گرفتن از حکومت افغانستان و امریکا گروه طالبان را حاضر به گفتگوی صلح نماید. همان طور که در گذشته بارها ابراز داشته ام این بار نیز متذکر می شوم که صلح با گفتگو با گروه طالبان به دست نمی آید. نیاز است که گفتگو میان افغانستان و پاکستان نیز دایر گردد و مشکلات این دو کشور برای همیشه حل گردد. در آن صورت ما شاهد آرامش و صلح در افغانستان و منطقه خواهیم بود. اما این کار چگونه صورت خواهد گرفت ؟

پاسخ این سوال روشن است حکومت در شرایط کنونی توان مذاکره با پاکستان و گروه طالبان که تحت اداره اسلام آباد است را ندارد و ظرفیت های که این گفتگو ها را مدیریت کنند و از صلاحیت کامل نیز برخوردار باشند در نظام موجود حکومت وحدت ملی دیده نمی شود.

دلایل آن نیز روشن است ، نخست رئیس جمهور غنی با انحصار قدرت نمی تواند برای زلمی خلیلزاد نماینده با صلاحیت را معرفی کند چون تصمیم اصلی را باید آقای غنی اتخاذ کند و این مسله پروسه را کند می سازد. دوم فکر کنیم آقای غنی این صلاحیت را کاملاً به هیات مذاکره کننده صلح حکومت داد اما در شرایط کنونی ظرفیت لازم در حکومت افغانستان برای انجام این مذاکرات نفس گیرد وجود ندارد .

برخی صاحب نظر در شرایط کنونی حنیف اتمر را چهره اثر گذار در شرایط کنونی میدانستند چون آقای اتمر با توانمندی سیاسی و دانش از وضعیت موجود داشت می توانست این فرصت طلایی را مدیریت کنند و در بخش های نیز تصمیم مستقلانه را اتخاذ کند که به نفع مردم و حکومت افغانستان تمام میشد.

د پانو شمیره: له 1 تر 2

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړيکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

يادونه: دليکنې دليکنيزې بڼې پازوالي د ليکوال په غاړه ده ، هيله من يو خپله ليکنه له راليرو مخکې په خیر و لولی

آقای اتمر در سند استعفا نامه اش نیز این مسله را ذکر کرده بود که در سیاست های رئیس جمهور غنی در مورد پروسه صلح مشکلات و لرزش وجود دارد و نمی تواند با آقای غنی در موارد منافع ملی به توافق نشر رسید که این سیاست رئیس جمهور غنی فرصت ها را به چلنج مبدل می کند.

شاید برخی از بزرگان سوال های را مطرح کنند که حکومت برای رسیدن به صلح کدام قدم ها را بگذارد. پاسخ این است که اول حکومت یک طرح فرا ملی و اثر گذار را طراحی کند که تمام زوایای تاریک پروسه صلح روشن شود تا در سایه آن قدم نخست گذاشته شود ، دوم حکومت روشن سازد که در گفتگوی صلح با طالبان چه ضمانت های به این گروه خواهد داد و پروسه صلح با طالبان به اساس یک تقسیم اوقات عملی طراحی شود. دادن نقش به کشور های منطقه که درگیر در مسله افغانستان اند نیز در این طرح اضافه شود چون اگر این کشور ها سایه شان را در این پروسه مشاهده نکنند مثل همیشه سنگ اندازی خواهند کرد که با این وضعیت نمی توان به نتیجه رسید چون گروه طالبان یک گروه مستقل نبوده و نمی توانند بدون فرمایش استخبارات منطقه قدم به پروسه صلح بگذارند.

پایان